

Premiera v Lutkovnem gledališču Ljubljana

Zanimiva in prisrčna

Svetlana Makarovič: »Sapramiška« (namenjena otrokom od 4. do 8. leta)

Igrica o miški, ki si je zlomila zob, ko je hotela pregrizniti lupino lešnika, in ki je potem doživela še vrsto drugih presenečen, je napisana živahno, zanimivo in zabavno. Ker je zob zlomljen, je treba poiskati pomoč pri nekom z močnimi zobmi - recimo pri veverici, ki lešnik miški res zdrobi, jedrce pa kar sama pohrusta. Prevarana in razočarana miška se odpravi dalje in sreča žabico, ji, »opečena«, ne zaupa, vendar jo končno le poprosi za pomoč in regica vrže miškin lešnik v drevo, da bi se razletel, vendar pade mimo debla v močvirje in je izgubljen. Od treh miškinih lešnikov je tako ostal samo še eden in tega bi rada sama zdrobila, zato se končno le opogumi in gre k detlu – zobozdravniku, da ji popravi zlomljeni zob, toda zadnji lešnik, ki da potem zlomi, je votel; prazen.

Obupano miško, ki je tako ostala brez lešnikov, obišče mišji strahec in ji vsak dan v uri strahov prepusti za pet minut čudovit grm, poln lešnikov, tako da je na koncu le vse spet v najlepšem redu.

Ta pravljica, ki je pred kratkim doživela svojo premiero in se je pravkar vrnila z gostovanja v Beogradu, je v tekstovnem pogledu zanimiva ne toliko zaradi zanimivega in pestrega dogajanja, temveč predvsem zavoljo njegovih zabavnih in duhovitih poudarkov, zaradi dobrodušno humornega odnosa do vseh zapletov in težav.

Uprizoritev je bila tekstu ustrezno ljubka, zabavna in pritegljiva (namenjena je otrokom med 4. in 8. letom starosti). Je sestavljena iz sugestivnega živega govora pripovedovalke in pojasnjevalke tete Grizelde pred odrom in govora s traku, posnetega v studiu Radi Ljubljana, kot podlage za akcijo lutk-marionet na odru. Režija je s prisrčnimi lutkami ustvarila prikupno dogajanje, polno duhovitih domislic. Animacija je bila dognana (predvsem zabavno poplesajoči in vrteči se ter s krili zamahujoči detel, smešno »patetična« geestikulacija miške, ljubko lebdeči mišji strahec...

Scena: s posameznimi elementi zanimiva in posrečena, s premičnim ozadjem preveč razgibana in nemirna (ob njeni bolj nevtralni, umirjeni pojavnosti, bi lutke prišle še bolj do izraza). Celota: lep lutkovni dogodek, pritegljiv za mlado občinstvo, sam po sebi pa dognan govorni in še bolj animacijski dosežek.

Lojze Smasek

Svetlana Makarovi: Sapramiška – Lutkovno gledališče Ljubljana; režija: Nace Simončič; likovna zasnova lutk: Jaka Jundič; likovna zasnova scene: Miša

Pengov; glasba: Svetlana Makarovič; priredba glasbe: Lado Jakša ; gib: Nina Skrbinšek; glasba: posneta v tonskem studiu Cankarjevega doma; tonski mojster: Silvester Žnidaršič; tekst: posnet v studiu Radia Ljubljana; tonski mojster: Staš Janež; postavitve luči: Tomislav Bevanda; izdelava lutk: Ivica Bilek; izdelava scene: Miša Pengov in delavnica LGL; nastopajo: Teta Grizelda (igra jo Nadja Vidmar), lutke: Sapramiška (govor: Svetlana Makarovič, animacija: Breda Hrovatin), Veverica (Mojca Klemenčič – Peter Dougan), Regica (Svetlana Makarovič – Tončka Černilogar), Mišji strahec (Nace Simončič – Peter Dougan), Doktor Detel (Bojan Marošević – Peter Dougan); sodeluje še Slavko Milošič; vodjapredstave: Uroš Smasek.

Večer, 11.11.86